Uspješnost Vlade, po riječima njezinih predstavnika, temeljna je karakteristika današnjeg stanja u Lijepoj našoj. Granatirani smo izjavama kako ostvarujemo proračunski suficit, kako provodimo ÂÂ reprogram inozemnih dugova uz povijesno niske kamatne stope. ÂÂ Bilježimo suficit platne bilance. Sve je to imamo zahvaliti današnjoj Vladi. Oporba kaže kako stvari ni približno nisu tako dobre kako ih Vlada interpretira. Učitelji i nastavnici, temelj svake tržišne države, stoga, s pravom traže da se izjednače s ostalim zaposlenicima čiji je poslodavac država. U tome su imali javnu podršku ministrice Blaženke Divjak. Podrška je bila toliko očita da je premijer Andrej Plenković gospođi ministrici dao na znanje kako je ona član Vlade i da nije primjereno da o problemu plaća raspravlja na sindikalni način. Kako bi premijer bio sasvim precizna predložio je povećanje osnovice svim zaposlenima u državnom sektoru za 6,12% što je više od zahtjeva sindikata koji traže promjenu koeficijenata složenosti ÂÂ – ÂÂ 6,11%.

Danas, 19. studenog, ministrica Divjak poziva sindikate i premijera da se izdignu iz postojeće isključivosti i da nađu premjereni kompromis. Dakle, od izravne podrške sindikatima do miritelja jer je jedino gospođi Divjak stalo do učenika.

MOST je „izletio“ iz Vlade jer nije podržao ministra financija. Odlučna izjava premijera uvjerila je jasnost kako premijer zna što čini. Kad je u pitanju gospođa Divjak premijer šuti – nema „crvenog kartona“. Postavlja se pitanje zašto premijer nije odlučan ÂÂ danas kako je to bio jučer?

Koalicija na čijem je čelu HDZ danas ima probleme kako osigurati 76 glasova u Saboru. Ukoliko HNS isključi iz Vlade mogli bi ga slijediti zastupnici nacionalnih manjina. Tada broj ruku Milana Bandića nije dovoljan pokrije manjak. Da li je slučajno, ne ulazim u meritum stvari, da potpredsjednik Vlade gospodin Predrag Štromar traži doradu prijedloga koji ima za cilj izgraditi zagrebački „Manhattan“? Možda je ponašanje gospodina Štromara samo demonstriranje snage HNS-a.

Koliko je premijeru teško pokazuje s kojom se gorčinom obraća zastupnicima MOST-a. Sada ima daleko veće probleme jer mu se je izravno i javno, po ne znam po koji put, suprotstavila ministrica Divjak. Vjerojatno u HNS-u smatraju, mislim s pravom, kako ih samo osiguravanje potrebnih sredstva, da bi se uspostavili fair koeficijenti u sektoru obrazovanja, može održati

„iznad vode“. HNS ako izađe sam na izbore, na lijevi dio političkog spektra ne može računati, a nema šanse da samostalno prođe izborni prag. Drugim riječima, na predstojećim parlamentarnim izborima ne piše mu se dobro. Malo je vjerojatno da će gospodin Plenković obećati predizbornu koaliciju jer mu njegovi članovi ionako prebacuju koaliciju s HNS-om. HNS mora uspjeti ili ga neće biti. Tako, po njezinim riječima, nestranački član Vlade postaje nada kako bi se „principijelnošću“ HNS eventualno spasio. U to osobno ne vjerujem. Čitatelj ovih stranica mogao se je upoznati kako djeluje gospođa Divjak. Njezina politika se zrcali u u podržavanju nezakonitih radnji kao što je to moguće naći na ovim stranicama pod rubrikom: „Zaprešić kao slučaj“. Gospođa Divjak ignorira članove Sabora uključivo njegovog predsjednika, saborske odbore. U svojim pisanim odgovorima ignorira zakon. Ona čvrsto podržava gospodina Željka Turka, gradonačelnika grada Zaprešića, u njegovim nezakonitim aktivnostima. Postavlja se pitanje da li može Željko Turk pomoći ministrici Divjak u postojećem sukobu s premijerom Plenkovićem? Nemam dovoljno informacija da pružim zadovoljavajući odgovor. Međutim, činjenica kako je Željko Turk dugogodišnji član najviših tijela HDZ-a moguće je, iako sumnjam, ÂÂ da joj pomogne. U HDZ-u ima velik broj nezadovoljnih članova koji ne odobravaju politiku premijera Plenkovića pa nije moguće sa sigurnošćuna pitanje odgovoriti. ÂÂ Ipak, vjerojatnije je da će iznevjeriti gospođu Divjak kao što je iznevjerio Jadranku Kosor i Tomislava Karamarka.

Gospođa ministrica Blaženka Divjak je najvažniji ministar u Vladi premijera Plenkovića. Danas je jedino znanje važno. Ostalo je priča. Ukoliko imate znanje tada možete učiniti velike stvari. Znanje je najbitnija i odlučna komparativna prednost. Kad znanje ignorirate tada tavorite na dnu ljestvice što je u hrvatskom slučaju konstanta. Umjesto da je energiju usmjerila na promociju obrazovanja i znanosti zasipa nas pričom bez sadržaja. Činjenica da je više od 100.000 nezaposlenih a uvozimo radnu snagu najbolji je pokazatelj kako ministrica obrazovanja nije u službi domovine, već se ponaša kao mala zvijezda - mini star.

Premijer Plenković je umjesto postojeće retorike morao isticati, jer to je temelj očuvanja vlasti, svoje sjajne rezultate uz napomenu kako su oni veliki upravo zahvaljujući njegovoj vladi, ali su nedostatni da se značajnije povećamo prava proračunskih korisnika. Posebno je tragična njegovo objašnjenje zašto odustaje od smanjenja standardne stope PDV-a. U tržišnoj državi država je partner svome gospodarstvu pa izjavu premijer nikako nije moguće tumačiti kao grešku, već samouvjerenost kako premijer ima pravo da predlaže i provodi odluke koje smatra prihvatljivim kako bi zadržao vlast. To je tragična interpretacija. U tom pogledu današnji premijer se ne razlikuje od svojih predšasnika. Umirovljenici su sigurno najugroženiji sloj u Lijepoj našoj pa bi principijelna politika vodila brigu o građanima drugog reda.

Ovo nikako ne znači da nije potrebno učitelje i nastavnike podržati. Daleko bi bolje bilo, ekonomski i socijalno, da su se povećali koeficijenti učiteljima i nastavnicima. Simptomatično je da se osnovica povećava upravo za 0,01% više nego što traže sindikati. Djeluje osobno iako se nadam da sam u krivu. ÂÂ ÂÂ Osim „političke odluke“, kako često krsti svoje odluke premijer,

nisam u stanju naći opravdanje za postojeće stanje.